

SRBAČKE VRATOLOMIJE

Vukota naredio podršku DNS-u!

Jedna kafa sa potpredsjednikom SDS-a i „velikim čovjekom“ bila je presudna da Vukota Govedarica ubjedi odbor svoje stranke u Srpcu da ove godine odustane od kandidata za poslanika u toj izbornoj jedinici i da će podrška dati predsjedniku Opštinskog odbora DNS-a Saši Iliću. Nije poznato od kada traje „ljubav“ Govedarice i Ilića, međutim, sudeći po objavama Ilić od nekadašnjeg kandidata za predsjednika uči kako da spriječi izbornu krađu, jer kako kaže „Vukota je tada imao njegovu podršku, a danas Ilić ima njegovu“.

Neće više postojati

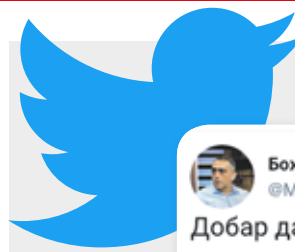
Ilića podržava i predsjednik odbora SDS-a Mara Cvijanović-Delević, mada je na prošlim lokalnim izborima bila protiv njega. Tu još uvijek postoji struktura koja ne odobrava svođenje SDS-a u „potpunu ravan“ jer smatraju da nakon ove podrške, odbor najveće opozicione stranke u Srpcu neće više postojati.

FAKTOR
Izdavač:
A Media d.o.o
Gundulićeva 33/4
Banja Luka

direktor: Dražmi Miskin
glavni i odgovorni urednik: Nenad Trbić
redakcija: info@faktormagazin.ba, desk@faktormagazin.ba
marketing: marketing@faktormagazin.ba
faktormagazin.ba

štampa i distribucija: N.I.G.D. Nezavisne novine, Banja Luka
Novine FAKTOR su upisane u Registar javnih glasila RS pod rednim brojem 697
po rješenju broj 07.06/053-46/21-2
Sedmično izdanje, svakog četvrtka, latiničnim pismom

Božo Marić
@MaricBozo

Dobar dan @Stanivukovic_D na početku mandata ste rekli da GUBL ima viška oko 250 radnika prema posljednjem popisu i Zakonu o JLS? Da li ste od početka mandata 2020.g zaposlili preko 100 novih službenika i namještenika u GU BL? Da li zbog njih cijena rada ide sa 160,00 na 130,00 KM?

Božo MARIĆ

Dobar dan @Stanivukovic_D na početku mandata ste rekli da GUBL ima viška oko 250 radnika prema posljednjem popisu i Zakonu o JLS? Da li ste od početka mandata 2020.g zaposlili preko 100 novih službenika i izmještenika u GUBL? Da li zbog njih cijena rada ide sa 160.00 na 130,00 KM?

ИГЛИЦА ИЛИЕВ.
@aezakmiPFC

Хахахахаја

Konji Nikole Jokica tokom Evrobasketa:

Igliza ILIJEV

Lu Salome

Ova današnja deca biće šokirana kad počnu da žive sami pa vide da kako kuću ostaviš takvoj joj se vratiš, plus šporet ne kuva sam

LuSalome

Ova današnja deca biće šokirana kad počnu da žive sami pa vide da kako kuću ostaviš takvoj joj se vratiš, plus šporet ne kuva sam

U „RUPI“ U CENTRU GRADA

KVADRAT SKUPLJI OD ZLATA

Još se nije slegla prašina u vezi sa Regulacionim planom "Centar" u Banjaluci, a ni nakon dvije javne rasprave nije jasno kako će se cijela priča završiti. U toku su pregovori sa predstavnicima Srpske pravoslavne crkve (SPC) kako bi odustali od izgradnje parohijskog doma u porti Sabornog hrama Hrista Spasitelja. Eparhija banjalučka, kako saznaje magazin Faktor, na korak je da odustane od gradnje, koja bi svakako narušila ambijentalni izgled stogog centra grada. I to je, za sada, jedini uspjeh koji su postigli građani, nakon brojnih kritika i straha da gradonačelnik Draško Stanivuković sprema novi urbicid. Što se tiče tzv.rupe, već postoji i ekonomska računica. U igri je čak 200.000.000 maraka! Nije mali broj onih koji bi od toga mogli imati koristi, a naravno, najviše će profitirati investitor. Najmanje će dobiti stanovnici šireg centra grada. Stanivukoviću je valjda sad jasno da tajni pregovori sa investitorima pa tek onda "peglanje" kroz "papire" nisu rješenje. To što radi je nezakonito, pa nas ne bi čudilo da na kraju završi iza brave. One sa više katanaca.

Investitor trlja ruke!

Malo ko se bavio, bar u javnosti, finasijskim dijelom cijelog projekta, koji se zove izmjene Regulacionog plana "Centar". Osim investitora, koji ima debeo razlog da bude zadovoljan rečunicom. U najgrubljim procjenama, samo na lokaciji tzv.rupe, prema aktuelnom planu, se gradi ili će se graditi oko 36.000 metara kvadratnih stambeno-poslovnog prostora. Trenutna cijena kvadrata metra je oko 4.500 – 5.000 maraka. Po toj računici okvirno je u igri oko 180 miliona maraka! To je trenutno najskuplja lokacija u Banjaluci, a očekuje se da će cijene nekretnina samo rasti, što će uvećati i vrijednost cijelog projekta. Procjena je da će najmanje 50 miliona maraka inkasirati budžeti Banjaluke i Republike Srpske. Najveći dio kroz PDV, rente, poreze na dobit koje plaćaju kupci nekretnina, zatim plate i radničke doprinose, građevinski materijal... Ako se izuzme Jahorina, gdje se gradi nemilice, ovih četiri ili pet lokacija u centru Banjaluke generišu preko milijardu maraka, zapošljavaju nekoliko hiljada radnika i donose milione maraka budžetima. Naravno, stotine miliona ide u džepove investitorima, a građanima, uglavnom donose nervozu i nove gužve u centru Banjaluke.

Skretanje pažnje?

Dvije javne rasprave o Regulacionom planu "Centar" pokazale su nekoliko stvari. Prvo, građani su se probudili. Zahvaljujući društvenim mrežama i medijima.

I dio struke se oglašio. Možda prekasno, ali više nisu u debelom snu. Gradonačelnik Draško Stanivuković nije ozbiljno shvatio građane. Mislio je da će, kao i u sličnim situacijama, svoje, ali i neznanje i osionost pojedinaca u administraciji sakriti šarmom i širokim osmijehom. Previše je toga u igri da bi se tako završilo. Moglo se jasno vidjeti i da dio struke „igra“ u korist investitora, a da je drugi dio "javnosti" vidio priliku da uzme sitan novac od ulagača, kao što se to desilo mnogo puta do sada. "Reketaši" su, jednostavno rečeno, namirisali svoj dio kolača. Najveći dio građana je došao na javne rasprave iz dobre namjere i brige za vlastiti grad. Nepripremljena ekipa iz Gradske uprave, odsustvo gradonačelnika, ali i dolazak pojedinih investitora na javnu raspravu, samo su dodatno podgrijali atmosferu. Sve je izgledalo amaterski i stihijski pa se drugačije nije moglo ni završiti. Svađom do ivice incidenta.

Saobraćajni kolaps

Možda bi trebalo energiju utrošiti na rješavanje problema saobraćajnih gužvi u centru Banjaluke te vršiti pritisak da novac, koji očigledno nije mali, a koji će se dobiti kroz izgradnju, usmjeri na izlaz iz ovog problema. Na taj način bi Banjaluka dobila moderan i urban centar grada, a ne ruglo koje se sada sprema. Nikom, valjda, nije cilj totalni urbicid grada. Razvoj svakako jeste, ali treba naći mrežu i treba svu energiju

usmjeriti na poboljšanje života građana. Budžet Banjaluke je otprilike sada na nivou koliko vrijedi samo projekat tzv."rupe". Pametnijim rješenjima treba dozvoliti da dođu do izražaja, jer je to očigledno način prevazilaženja krize

koja je sve veća. Ali, treba raditi po zakonu, slušati riječ struke i energiju usmjeriti na dugoročno rješavanje problema. U suprotnom dobijamo samovolju gadskih vlasti, anarhiju građana, nezakonita rješenja zbog kojih bi

neko mogao dobiti li-sice na ruke, i izvjesnu nesnošljivu gužvu u centru Banjaluke. Šansa je tu, očigledno novca i zainteresovanih investitora ima. Samo treba biti pametan. E sad...

V.Š.

NOVA LOKACIJA

Svi su se složili da izgradnja parohijskog doma u krugu hrama Hrista Spasitelja nije najbolje rješenje. Prema saznanjima Faktora, i SPC je shvatila problem i spremna je da pregovara o novoj lokaciji. Nije rješenje ni prva ponuda Grada, da se pomjeri lokacija parohijskog doma. Treba sjesti struka, SPC i Grad i pronaći kompromis. Ponuditi javnosti na uvid i time prevazići sve probleme. U slučaju spomenika, po svemu sudeći, postignuto je jedinstvo svih strana. Boračke organizacije složile su se sa lokacijom i idejnim rješenjem. Spomenik je "pomirio" gradsku i republičku vlast, pa će Vlada finasirati njegovu izgradnju.

DJEČIJA POSLA

Građani Banjaluke ne mogu biti taoci nerealnih snova mladog gradonačelnika. Zanimljivo je i čutanje struke u smislu seizmologije. Banjaluka je na trusnom području, pa godinama nije bila dozvoljena gradnja zgrada koje bi imale više od šest spratova. A sad sve idu nebu pod oblaku. Pitanje je da li je bilo ko gradsku administraciju upozorio koji rizik preuzimaju njeni nadležni na svoja pleća. U slučaju zemljotresa, ili ne daj Bože velikog broja žrtava, zna se ko će biti kriv. Gradonačelnik ima priliku da sve to ispravi. Iako se zapleo ko pile u kućine već na prvom projektu. Ostala su još najmanje tri. Bijeli dvor, Palas i Kino Kozara. Vrijeme je za potpunu promjenu taktike Gradske upave. Da ne bude da vam nismo rekli.

SDS je trajno kontaminirao proces izbora kandidata za najvažniju funkciju na oktobarskim izborima. Gotovo da i više nije ni važno koje je ime na kraju izbacila ova stranka, jer je sva njihova igra posljednjih mjeseci pokazala da SDS-om upravljaju nesposobni kadrovi, a da na proces unutarstranačkog odlučivanja može uticati svako, pa i neka "baba iz sela kod Čajniča", kako je to prokomentarisao jedan od uglednijih članova SDS-a. Veoma aktivnu ulogu u zbunjivanju članstva i rukovodstva stranke imao je Milan Radović. Izvori Faktora potvrđuju da je sa nekoliko svojih poteza značajno uticao na izbor kandidata.

A prije pisma...

Dok je Milan Miličević još bio aktivni igrač u kandidatskoj igri i to u prvom poluvremenu, prije farnog pisma odustajanja, Milan Radović je imao specijalni zadatak, koji je dobio od Mirka Šarovića. Trebao je ubijediti članove Glavnog odbora iz banjalučke regije da glasaju za Šarovića. Međutim, u tom trenutku Milan Miličević je bio jak, kontrolisao je Glavni odbor i "glumio" izuzetno jakog kandidata.

A Milan Radović je pokazao da je jako slaba karika u rukama Mirka Šarovića. Predsjednik SDS-a tada je bio prinuđen da odgađa sjednice Predsjedništva i Glavnog odbora stranke. Razne lobi grupe, neformalni sastanci i pritisci izrodili su famoznim pismom odustajanja u ključnom trenutku.

Do pisma je djelovalo da je Miličević izgledni kandidat, ali da se ili ga je neko pokolebao. Umjesto do željenog jedinstva stranke došlo se do potpunog haosa i straha među članovima partije, ali i biračima.

Obaveštajni rad - Milan ide u SNSD?!

Više izvora Faktora potvrdilo je da je Milan Radović uticao na odluku Milana Miličevića. Prema informacijama Faktora, Radoviću je dio tajnog bezbjednosnog sektora u Obaveštajno-bezbjednosnoj agenciji, koji kontrolišu PDP i SDS kroz lične kontakte, dojavio da načel-

nik Teslića, navodno, igra duplu igru. Informaciju je lično predsjedniku Gradskog odbora SDS-a Banjaluka dojavio obavještajac iz ovog grada, koji je već duže vrijeme naklonjen opoziciji i radi na relaciji Banjaluka – Sarajevo.

Sastanci su održavani na pola puta između ova dva grada, a dio te strukture je čak zadužen i za čuvanje i praćenje Milana Radovića. Informacija je glasila da Milan Miličević pregovara sa SNSD-om, odnosno da se prave aranžmani poslije izbora. Radović je brže bolje sa tim podatkom odjurio Šaroviću i tako nepovratno zamutio proces izbora kandidata. Čak se išlo toliko daleko da se, navodno, Miličeviću za taj transfer nudilo i odustajanje od nekih istraga, što, naravno ni blizu nije tačno, jer je policija podnijela nekoliko krivičnih prijava zbog nezakonitosti u Tesliću.

Ljutiti Miličević potom piše pismo odustajanja i najbližim saradnicima saopštava da će u kampanji raditi samo za sebe te se vraća u "teslički atar."

O.R.

ŠAROVIĆ IZBJEGAO POLITIČKI KRAJ

Informaciju koju mu je donio Milan Radović, predsjednik SDS-a jedva je dočekao te je kroz razne kanale pustio u internu upotrebu. Najviše je pogodila Vukotu Govedaricu i Mladena Bosića, koji su bili najveći zagovornici da Milan Miličević bude kandidat. Ta informacija je bila ključna, jer je SDS itekako opterećen odlascima u druge partije. Eventulani prelazak Miličevića, mislili su ugledniji članovi stranke, bio bi kraj, ne samo za Šarovića, već vjerovatno i za SDS. Bez obzira koliko informacija bila lažna ili ne, uticala je na članstvo i preokret u korist Šarovića.

Mišolovka za Branislava Borenovića

Šta se krije iza kampanje GOSPODINA „NEĆU“?

Faza u kojoj se nalazi predsjednik Partije demokratskog progresa naziva se - neću.

U samo nekoliko dana, Branislav Borenović nije htio sa kolegama iz Republike Srpske u isti avion.

U Briselu je bio saglasan sa sporazumom ali nije ga podržao, a potom je odbio zajednički ručak sa evropskim parlamentarima u Banjaluci.

Pomoć stranaca

Da se Branislav Borenović nalazi u „neću“ kampanji potvrđuje i predsjednik DNS-a Nenad Nešić.

„Lako je bilo Borenoviću rezervirati let za Brisel kada su ga, znatno ranije od ostalih, obavijestili da će se on održati. Mislim čak da je znao i teme razgovora, ali da je se sve trebalo pretvoriti u pomoć njegovoj predizbornoj kampanji“, kaže Nešić. Pojašnjava da postoji razlika između razloga za odbijanje potpisivanja sporazuma u slučaju njega i lidera PDP-a, jer se Borenović izjasnio da mu nije sporan tekst paraf zajedno sa Dodikom, dok je on bio protiv sporazuma, kako kaže, jer on nije u interesu Republike Srpske.

Oni koji savjetuju Borenovića, prije nego što postane počasni, očigledno su analizirali tu njegovu karakternu osobinu i odlučili da je pokuša materijalizovati, bez obzira što i ona naginje rijaliti varijanti, budući da je način

sličan onome na koji je izabran gradonačelnik Banjaluke.

U Borenovićevom slučaju, kao i PDP-a u cjelini, vidljiv je uticaj stranaca jer se ponavlja matrica o kriminalu i korupciji kao i ona da je Republika Srpska dio dejtonske strukture BiH sa tri ravnopravna naroda koja ovdje žive.

Od neću do ne moraš

Lider PDP-a lagodno ulazi u izborni proces. Kandidatura za Parlamentarnu skupštinu BiH garantuje mu novi mandat u Sarajevu, jer se nalazi i na prvom mjestu kompenzacione liste, ali i ono, što mnogi u njegovom okruženju ne vide, i novi mandat u stranci.

Borenovićevo „neću“ pomaže samo njemu, jer da misli na ostale kadrove PDP-a, prvenstveno na Draška Stanivukovića, onda bi težio kompromisu s obzirom na stanje u gradu i način na koji on u sve to vodi politiku. Stanivuković, koji za sebe kaže da je ušao u

proces desetogodišnje vladavine, još uvijek se nije oglosio kao neko ko će nositi listu PDP na narednim izborima u izornoj jedinici u kojoj se od njega očekuje najbolji rezultat, niti je jasno i glasno dao podršku Jeleni Trivić, ne-

kadašnjoj kolegini iz skupštinskih klupa.

Ako se na bilo koji način dogovori rebalansiranje 198 miliona budžeta najvećeg grada Srpske i da dozvola za gradnju parka u koji Stanivuković polaže nadu, Borenovićevo

„neću“ bi se pretvorilo u Stanivukovićevo ne mogu i tada bi situacija postala prilično opasna i po dalje obitavanje Stanivukovića u stranci ili na drugoj strani bila bi upitna podrška lideru Borenoviću u PDP-u.

Z.Š.

FOTO A. ČAVIĆ

MILJENIK AMBASADORA

Stanivuković je i sve više miljenik stranaca, Kristijana Šmita, koji ga je u UN-u proglasio perspektivnim, pa i ostalih evropskih parlamentaraca sa kojima, zbog SNSD, Borenović nije želio ni na protokolarni ručak. Stanivuković uporedo sa Borenovićevim „neću“ u svom okruženju pravi strukturu koja je u jednom momentu sprema i da lideru, ali i svim ostalim kaže da ne moraju, preuzimajući na sebe saradnju i sa ostalim predsjednicima, sa kojima je u boljim odnosima u odnosu na nosioca parole-neću. Posebna priča je Stanivukovićev odnos prema vlastima u Srbiji, odnosno strukturi, koja mu je i u prethodnom periodu bila vjetar u leđa u izgradnji sebe kao političke ličnosti.

Sukob interesa

DRAŠKO gradsku rasvjetu dao firmi direktora Toplane!

Tendere namješaju kao na traci

„Jasno je, naravno, da je ovo samo jedan u nizu sumnjivih tendera koji je potpisao Stanivuković, iako se prije izbora zaklinjao da će izvođače radova birati ni po babi ni o stričevima. Međutim, u praksi se postavio da se bira i po i stričevoj i babinoj liniji, a posjednji u nizu je tender koji je dodijeljen preduzeću u vlasništvu direktora gradske Toplane, kojeg je imenovao lično Stanivuković, predstavljajući ga u javnosti kao velikog stručnjaka. Sve i da nije zakonski ekspli-

citno zabranjeno, samo po sebi je dovoljno skandalozno to što se poslovi dodjeljuju ljudima koji upravljaju gradskim preduzećima, u ovom slučaju 'starom' Toplanom”, tvrde izvori Faktora.

Direktna pogodba

Kako se može vidjeti iz odluke o izboru Kizine firme, koja je u posjedu „Faktora“, samo je „Elektro tim“, „ispravno“ rastumačio detalje iz tenderske dokumentacije, i samim tim jedini su bili u stanju da daju ispravnu ponudu, a što je gradsku administraciju, kako se navodi u odluci, opredi-

jelilo da ne organizuje ni e –aukciju, nego da se posao da direktno Kizi, kao jedinom validnom ponuđaču.

Inače, Kiza je lični Stanivukovićev izbor, a i pored velikih obećanja, do sada, kako tvrde nezadovoljni radnici, nije učinio ništa na oporavku posrnulog preduzeća, opterećenog milionskim dugovima.

Naprotiv, do sada je uspuo jedino da proljetos, pod velom tajne, rasproda zalihe mazuta, koje je zatekao u skadištima, i to u trenutku pred veliko dizanje cijene naftnih derivata.

PRODAO MAZUT ISPOD CIJENE

Prema ranijih medijskim napisima, Kiza je firmi iz Federacije BiH „Hifi oil“ prodao sve zalihe mazuta koje je zatekao u skladištima to po smiješnoj cijeni od 860 KM po toni. Iako je u javnosti tvrdio da je samo „Hifa“ bio zainteresovan za kupov-

Gradonačelnik Banjaluke Draško Stanivuković dodijelio je posao upravljanja gradskom javnom rasvjetom preduzeću u vlasništvu direktora „stare“ Toplane Zoranu Kizi, i pored toga što je više nego jasno da se radi o sukobu interesa, saznaje magazin Faktor.

Skandaloznu odluku o izboru Kizinog preduzeća „Elektro tim“, Stanivuković je potpisao ovih dana, a posao je vrijedan oko 30.000 KM. Radi se, kako se može vidjeti iz tenderske dokumentacije, o poslu vezanom za upravljanje javnom rasvjetom.

centar
dana

PON-PET 17:00

tv

Odmotava se klupko neimara u Tesliću

Stanovi, poslovni prostor i džamija!

Nakon što je povukao kandidaturu za naredne izbore, načelnik Teslića Milan Miličević vratio se svakodnevnim poslovima, odnosno „gleda od čega se živi“.

Izgradnja obilaznice oko Teslića, najavljena prije nekoliko godina, mjesecima je predmet kontroverzi, jer je sve više onih koji smatraju da će taj projekat na kraju napraviti više problema nego što će ih riješiti.

Planom prostorne organizacije na tom području vidljivo je da obilaznica spaja dvije ulice, rušeći stogodišnji drvored, stvarajući „poznatom“ investitoru mogućnost da osim stambenih zgrada napravi i ogroman poslovni prostor za koji postoji već zainteresovani kupac.

Teslićani tvrde da se prostorna organizacija štima jednoj poznatoj trgovačkoj kompaniji iz Federacije BiH i da je cijela opštinska administracija usredsređena da se taj naum i ostvari.

„Tolika servilnost prema nekome ko će na licitaciji kupiti prostor za izgradnju objekta tr-

govačkog centra nije odavno viđena, jer se u jednom dijelu ispod srušenog drvoreda planira i izgradnja džamije“, kažu odbornici iz Teslića.

Ruše kuće, sijeku drveće

Najglasniji je odbornik SNSD-a u Skupštini opštine Teslić Siniša Gavrić koji tvrdi da je zbog nečega ili nekoga prvobitni plan za izgradnju obilaznice promijenjen iako su već na njemu urađeni zemljani radovi.

„Sve ide na ruku načelniku Odjeljenja za prostorno planiranje Nikoli Stokiću, koji će na tom terenu graditi zgra-

de. Njegova firma radi sve što se gradi u Tesliću pa ni ovaj put neće biti izuzetaka“, kaže Gavrić.

Obilaznica je dugačka 800 metara i spaja dvije ulice. „To nema nigdje na svijetu. Ponovo su ugroženi privatni posjedi, ponovo će se rušiti drvoredi, a to sve zato što opština želi da predstavi da se kao nešto radi. Sve je režirao glavni teslićki neimar Nikola Stokić“, kaže Siniša Gavrić.

Bez rasprave

Tesliću je obilaznica svakako potrebna i o njoj se govori još od 2014. godine kada je i usvojen projekat izgrad-

nje. Tadašnji odbornici tvrde da je on predstavljen u skladu sa tehničkim rješenjima ali da oni nisu imali mogućnost da diskutuju o planu, niti da mijenjaju projekat.

Aktuelna SDS-ova vlast u Tesliću ima namjeru da „obilaznicu“

završi po bilo koju cijenu smatrajući da nezadovoljstvo dolazi samo iz SNSD ne negirajući da će se možda na tom prostoru graditi i poslovni kompleks kompanije iz Federacije BiH, pa nedaleko od njega i džamija. Z.Š.

DVIJE ULICE NISU OBILAZNICA

U SNSD opet misle da je poželjna izgradnja putne infrastrukture u grad, ali da je treba nazvati pravim imenom. Spajanje dvije ulice ne može biti obilaznica posebno što je riječ o samo 800 metara saobraćajnice kojom zbog teškog uključivanja na glavni put, kamioni ne mogu da prolaze. Očigledno je načelniku Teslića ova infrastrukturna igra bila mnogo značajnija od predsjedničke kandidature na narednim izborima.

Poslanik SDS-a potvrdio vezu sa narko-klanom!

Dragana Mektića očigledno mnogo toga veže sa Bojanom Cvijetićem. Od ranije poznatu poslovnu saradnju sada je „začinila” i kupovina stana u centru Banjaluke. Cvijetić, koji je prvoosumnjičeni za trgovinu narkoticima, prodao je bivšem ministru bezbjednosti BiH, ispod svake ekonomske i razumne cijene, nekretnine vrijedne oko 100.000 maraka. Najnovijom transakcijom samo je podgrijana priču da li je kampanja SDS-a, 2018. godine, finansirana novcem stečenim prodajom narkotika, odnosno od kriminala, o čemu je javno govorio Milorad Dodik.

Teško da se može naći zemlja u kojoj je bivši ministar bezbjednosti nastavio kontakt sa svojim savjetnikom, koji je hapšen u velikoj akciji policije i osumnjičen za trgovinu narkoticima. Javnost je nedavno jedva "progutala" vijest da su kod Cvijetića pronađeni povjerljivi dokumenti tajnih službi. Sada, aktuelni poslanik SDS-a u Parlamentarnoj skupštini BiH, po krajnje sumnjivim okolnostima, od osumnjčenog, koji mu je bio i svjetnik, kupuje stan?! Ako je suditi po novcu, moglo bi se reći da je Cvijetić poklonio atraktivnu nekretninu svom "jaranu". Na to sve, poslanik odlazi kući prodavcu, jer on se nalazi u kućnom pritvoru, budući da je pod istragom Tužilaštva BiH. Puno je ovo i za zemlju čuda kakva je BiH.

Besramno priznanje Dragana Mektića

Nakon što su mediji objavili da je kupio stan pod sumnjivim okolnostima, Dragan Mektić je istjeran na čistac. Informaciju je bestidno potvrdio i što je najgore - ne vidi u tome ništa sporno. Ne smatra da je krajnje sumnjivo to što je stan u centru Banjaluke od 62 kvadratna metra platio svega 92.000 maraka, a garažu samo 10.000?! „Jesam, neki dan sam kupio stan. On (Cvijetić) navodno ima više stanova i prodavao je njih četiri-pet. Meni je dao povoljno, na odgođene rokove. Sud mu nije blokirao tu imovinu“, izjavio je bivši ministar bezbjednosti. Cvijetiću je Sud BiH blokirao veći dio imovine, ali se sad otkrilo da prodaje dio koji nije bio predmet interesovanja pravosuđa. I gle čuda, kupac je ni ma-

nje ni više nego poslanik SDS-a, drug, prijatelj i bivši šef. Dragan Mektić.

Ministrova računica

Mektić je svojim izjavama potvrdio i jednu vrlo važnu činjenicu. Osumnjičeni za promet narkotika, nekada privrednik, Bojan Cvijetić, mimo blokirane imovine, posjeduje još nekoliko stanova koje je prodavao posljednjih dana. "Prodavao je njih četiri - pet", konstatuje Mektić u izjavi. Dakle, bivši ministar bezbjednosti zna da osumnjičeni za trgovinu narkoticima ima brojnu imovinu, da dok traje istraga prodaje nekoliko nekretnina koje nisu predmet blokade i na kraju bahato kupuje jednu ispod svake tržišne cijene. Dakle, nekretninu koja se nalazi oko kilometar od Robne kuće „Boska”, odnosno centra Banjaluke, u atraktivnom naselju Kočićev vijenac, Dragan Mektić je platio 1.500 maraka po kvadratu. Na to sve još priznaje da je dobio povoljne uslove "na odgođene rokove".

O kakvoj se fingiranoj prodaji radi govori samo letimičan pogled na oglase i prodaju stanova u tom dijelu grada. Tako smo našli stan od 59 kvadrata koji se prodaje za 111.000 evra ili oko 220.000 maraka. U istom dijelu Banjaluke, a po cijenama, koje su bile i prije zadnje krize, prosječan stan pomenute kvadrature teško se mogao naći ispod 170.000 maraka. Dakle, oko 2.500- 3.000 maraka po kvadratu. Garaže u iznosu ne manjem od 20.000 KM. Bojan Cvijetić je, po toj logici, svom bivšem šefu poklonio stan bez obzira na simboličnu cijenu koju će Mektić platiti "na odgođene rokove".

A.A.

SDS SE FINANSIRA NOVCEM STEČENIM KRIMINALOM?

Lider SNSD-a Milorad Dodik više puta je ponovio da postoje dokazi da je predsjednik SDS-a Mirko Šarović dobio 3,5 miliona maraka nelegalnog novca za izbore 2018. godine. Sve je ovo ponovio i nakon hapšenja Cvijetića, koji se direktno dovodi u vezu sa Mektićem i SDS-om. Mirko Šarović ranije je najavljivao da će podnijeti tužbe zbog ovih tvrdnji, ali nikada nije obavijestio javnost da je to i uradio.

KOD CVIJETIĆA NA KAFI U KUĆNOM PRITVORU!

Bojan Cvijetić se nalazi u kućnom pritvoru i pod strogim mjerama nadzora. Dragana Mektiću, bivšem ministru bezbjednosti i poslaniku to nije smetalo pa je na kafi pod Cvijetića sa notarom završio kupoprodajni ugovor, koji je potpisan i ovjeren 30. maja. Samo činjenica da je političar išao kući osumnjičenom za bilo kakvo krivično djelo u normalnoj zemlji bi bilo dovoljno da podnese ostvaku i završi političku karijeru. Ali ne i u BiH. U ovoj i ovakvoj zemlji ministri bezbjednosti, koji su imali pristup tajnim podacima, kupuju stanove od osumnjičenih za organizovani kriminal, sumnjice se za pedofiliju, zloupotrebe, ali i druga nedjela. Doduše, kakvo nam je pravosuđe, mnogi o ovih ministara su oslobođeni i još od države naplatili odštetu za vrijeme koje su proveli u pritvoru. Slučaj Mektić- Cvijetić samo je jedan u nizu takvih suludih primjera.

TONE KOKAINA IZ JUŽNE AMERIKE?

Bojan Cvijetić je, sa još šest osoba, uhapšen u novembru prošle godine u akciji Tužilaštva BiH kodnog naziva „Transporter”. Oni se sumnjice da su od narko-kartela iz Južne Amerike nabavljali tone kokaina, a razotkriveni su nakon što je razbijen zamršeni kod aplikacije Sky, koju su kriminalne grupe koristile za komunikaciju. Zanimljivo je da su kod Cvijetića pronađeni tajni podaci Obavještajno-bezbjednosne agencije BiH, a na računu je imao oko 500.000 KM. Cvijetiću je nakon nekoliko mjeseci istrage određen kućni pritvor. SIPA-e je u međuvremenu, pišu mediji u Federaciji, pronašla čudne finansijske transakcije. Bojan Cvijetić je bio savjetnik nekadašnjeg ministra bezbjednosti Dragana Mektića. Nakon hapšenja Cvijetića, Mektić se branio tvrdnjama da je njegov savjetnik prošao sve provjere i da nije odavao sliku osobe koja se bavi kriminalnim djelima.

FAKTOR istražuje

GRADONAČELNIK BIJELJINE POTPUNI PROMAŠAJ

SDS je najjači u ovom dijelu istočnog dijela Srpske, ali tzv. mladi lavovi već mjesecima pokušavaju izbaciti stare kadrove iz igre. Tomica Stojanović vodi rovovoski rat sa gradonačelnikom Ljubišom Petrovićem. Sve vreba iz pozadine Želimir Nešković. Vaslije Perić je odustao od igre dok se Rato Savić drži Neškovića. Razočarenje Ljubišom Petrovićem je veliko. Nikome u SDS-u ne odgovara njegovo koketiranje sa Vukanovićem, a o tome šta je radio kao gradonačelnik nije vrijedno ni spomena. Široj javnosti ovaj, nazovimo ga političar, ostao je potpuno nepoznat. I ovo je jedan od argumenata Tomice Stojanovića. SNSD je, reklo bi se tradicionalno, u Bijeljini podijeljen u nekoliko kolona. Posljednjih godinu dana uradilo se mnogo na "pomirenju" raznih frakcija i interesa, a uz povremne varnice dosta toga se i uspjelo. Takođe, i u ovoj partiji kolona mladih čeka svoju šansu. Vidjeće se koliko ima prostora za to pored „starih“ političkih vukova. U jako zanimljivoj situaciji se nalazi Radislav Jovičić, DNS-ov kandidat za predsjednika Republike Srpske. Teško da u rodnom kraju, Loparama i Ugljeviku uopšte znaju da je on pretecent za tako važnu funkciju. A zna se, ko izgubi u rodnom mjestu nema šta da traži ni u ostatku Republike Srpske.

Ko upravlja strankama na istoku Srpske?

Političkim partijama na istoku Republike Srpske haraju dijelovi obavještajnih službi susjednih zemalja i u velikom slučaju lični interesi. Mnoge je u "velikim" partijama zahvatio virus Nebojše Vukanovića. Računica je slijedeća: Poslije izbora kontrolišem od tri do pet poslanika i ja sam tas na vagi nove skupštinske većine i upravljam procesima. To, za sada, jedino javno govori lider pokreta Lista za pravdu i red, a tajno gotovo svi.

Transferi braće Rankić

U Bratuncu partije u suštini ne postoje. Postoje samo braća Rankić. Pokret za Bratunac, Ujedinjena Srpska, SPS... samo su neke od stranaka gdje su se pokušala pronaći braća Rankić. Zajedno, uključujući i načelnika opštine, u zadnjih godinu dana promijenili su nekoliko partija. Sada su najbliži Darku Banjcu, koji na istoku Srpske očajno treba neko jako ime. Bratunac je možda i najbolji primjer šta rade dijelovi obavještajnih službi u političkom životu Republike Srpske, kažu dobro upućeni izvori Faktora. Toliko se toga izmiješalo i toliko su generalno svi promijenili stranaka da se više ne zna ni ko pije a ni ko plaća. Na sceni su isključivo lični i interesi krupnog kriminala sa obe strane Drine. Srđan Rankić, načelnik Bratunca bio je i pretučen, a sve se završilo na dosta misteriozan način, pojašnjavaju naši izvori. Slično je i u Srebrenici. SNSD, kao najjača partija, razbijen je na dvije struje. Sukob načelnika Mladena Grujića i predsjednika Opštinskog odbora SNSD-a Radomira Pavlovića doveden je do fizičkih obračuna. Zanimljivo je da obojica, u suštini žive u Srbiji, a rade u Srebrenici. I ovo podgrijava sumnje da dijelovi službi upravljaju procesima. Sagovornici Faktora podsjećaju i na pisanje medija iz Beograda protiv načelnika Grujića o navodnim pronevjerama donacija iz Srbije, kao dokaz ko upravlja političkim životom u ovom dijelu Srpske.

Zvornik, Vlasenica, Milići i Šekovići

Očekivano, u ovim lokalnim zajednicama Zoran Stevanović i Mićo Kraljević vode ključnu riječ. U Milićima se, prema nezvaničnim informacijama, načelnik Marko Savić "otuđio" od nekrunisanog kralja ove opštine Rajka Dukića te vodi svoju političku borbu. Dosadašnji vladar Milića ima više 80 godina i u biološkom procesu, polako, mlade snage vide svoju šansu za preuzimanje prijestola. Za SDS bi se u ovih nekoliko opština reklo da i ne postoji. Odlaskom Dragana Galića iz PDP-a i ova partija je svedena na statističku grešku. Do

juče jaki Demos u Šekovićima izlaskom porodice Lazić iz te stranke izgubio je sve. U Vlasenici Mićo Kraljević još drži "uzde" i nedavno skup SNSD-a pokazao je njegovu snagu. Poneka neispunjenana obećanja iz predizborne kampanje za lokalne izbore, eventualno bi ga mogla uzdrmati. Cijelu ovu regiju u političkom smislu i dalje drži Zoran Stevanović, gradonačelnik Zvornika. Zanimljivo je da i on živi u Srbiji. Stevanović jeste SNSD, ali je javna tajna da kontrolišu procese i u drugim partijama. To je vjerovatno recept uspjeha posljednjih 20 godina. Braća Vasić, koji su držali glavu iznad vode u Zvorniku, dok su bili u SDS-u, sada su u drugim problemima. Kostadin Vasić je imao velike ambicije i računao na veliku podršku u ovom dijelu za Ujedinjenu Srpsku i zato je, rekalo bi se, baš-baš nevoljko, ova partija progutala da on bude direktor Instituta za javno zdravstvo Republike Srpske. Međutim, opterećen nekim ranijim aferama iz Zvornika čini se da ga sa istoka Srpske guraju u stranu te mu pokazu-

ju ko je stvarni šef ove regije. SDS nije vrijedan spomena u ovoj regiji. Demos se takođe još dijelom drži zahvaljujući zborničkom ogranku, ali sve su glasiji zahtjevi da se Spomenka Stevanović konačno politički "penzionise", potvrđuju izvori Faktora.

Nešić draži od Vukanovića

U Foči je došlo do smjene generacija u gotovo svim političkim partijama. Mlada krv je dobro došla, ali političko neiskustvo bi moglo širom otvoriti vrata političkim pogreškama. Bez obzira na partije. Zanimljivo je da je i Nebojša Vukanović mjesecima pokušavao pustiti pelcer prije svega u Foči, ali nije uspio. Brzo su pomoćnici Hercegovci shvatili s kim imaju ovu regiju u političkom posla. Treba biti otvoren pa jasno reći da ovaj dio regije i dalje pod kontrolom drži Luka Petrović pa se očekuje dobar rezultat SNSD-a. Situacija je donekle uzdrmana u Višegradu, gdje od lokalnih izbora 2020. go-

dine SNSD-ov načelnik opštine nema stabilnu većinu. Opozivom, koji još nije završen, SDS računa da se rehabilitovao u ovoj opštini. Karta na koju igraju, međutim, nije dobitna. Miroslav Kojić je "uspjeh opoziva" pripisao sebi i faktički se vratio u politički život na "bijelom konju". Međutim, prema saznanjima Faktora, u SNSD-u u Višegradu postoje trzavice i to, ako sebi misle dobro, moraju riješiti što prije. Zanimljivo je da i Nenad Nešić ozbiljno računa na ovaj grad. I još interesantnije je i guranje u zagrljaj Mirku Šaroviću na uštrb Nebojše Vukanovića. Reklo bi se da je Šarović dobio na drumu, a izgubio na ćupriji. Čajniče je jedina opština gdje se zna da je SDS postoji koliko-toliko stabilno. Međutim, plan je da, preko šumskog gazdinstva koje kontrolišu SNSD-a, pokušaju povratiti tradicionalno uoprište "tvrde linije" SDS-a.

V.I.

Kalinjingrad nije Kalinovik, ali jeste Brčko

Autor: Даниэль Симич

Litvanija zabranila prolaz sankcionisanih roba prema ruskoj enklavi. To krši sporazume koji su doveli do litvanske nezavisnosti, ali uvodi u opticaj Član 5. On propisuje uzajamnu obavezu zaštite zemalja NATO, reaguje li Rusija silom. U takav čas Dodik slijeće na obale Baltičkog mora po novu fotografiju sa Putinom, a Evrosojuz nakon Briselskih nam nesporazuma, vaspitno-prekoredno obećava Ukrajini kandidatski status.

Agresijom NATO na Srbiju i Crnu Goru, maksima iz Beograda je prestala biti ona Slobina: „Mir nema alternativu“. Mir je zamijenjen sa EU. Članstvo je smisao živo-

ta. Ideja vodilja. Zemlja obećana. Odavno se niko nije potrudio ni da plasira bar neku bajku o tome, šta to za Srpsku i Srbiju konkretno znači. Recimo ekonomski? To više nije potrebno.

Ne samo jer je Evrosojuz za stoku sitnog zuba na prvom mjestu vojni, pa tek onda ekonomski savez. Ili što su mnogi, pa i susjedna Neovisna Republika Hrvatska, članstvom dobili ubrzanu

depopulaciju i ekonomske muke. Prosto više ne treba ubjeđivanja. Ljudi su preumrljeni.

Što su počeli basnama o visoko kvalitetnim liderima Zapada, proračunatim ljudima koje ne zano-

se emocije i samo gledaju interes; danas je idejno metastaziralo u patetiku o nekakvim civilizacijskim obavezama. Ne trebamo biti sebični i zatvarati oči pred „ničim isprovociranim ruskom agresijom“,

već smo dužni da žrtvujemo sebe i svoju dobrobit, onom što su bukvalno prebudžili kao „Evropski san“. I sada doslovno poručuju: Dužni smo Ukrajini omogućiti da živi Evropski san.

Očekivano pitanje: Šta mi imamo od članstva obećanog, a neispunjenog? Ovdje i danas – pretvara vas u pokvarenog zlikovca, koji je uz to još i zatucan. Sigurno ni zube ne perete. Dvoipoddecenijskim baksišenjem svih mogućih medija, na čelu sa državnim, načinjena je takva društvena klima. Budući da nema političara među Srbima, a da ima bilo kakvu vlast, uticaj, ili realnu ambiciju; a koji bi se usudio izaći sa političkim programom bez EU (još manje protiv nje), reklo bi se da je to novinsko ulaganje nemilosrdno efikasno.

Ali nije. Nije nika-ko. Od kraja februara do sada, rusofobni pamfleti koje finansiraju iz svojih državnih budžeta, potpuno su deklarirani, ogoljeni i ismijani među Srbima u medijskoj bici Rusija - NATO. Čak su se zgadili i relativno neutralnim, oliti kolebljivim Srbima. Do mjere da se prelazi na rijaliti defanzivu i angažuje igrač Nenad Članak 5. On je grad, do sada u srpskom jeziku poznat kao Harkov, preimenovao u Kharkiv. Kijev, pak, nije prekrstio Kijiv. I to je krajnji domet tog posla.

No, ruska informativna nadmoć među Srbima, dakako, nije došla iz većeg ulaganja u medije; već iz čistog nasilja koje je nad Srbima NATO uspješno obavio 1995. i 1999. godine. Što bi se reklo – plodno smo tlo i za priču o neizbježnosti evrointegracija. Iz naj-

običnijeg straha! Bojali smo se i još uvijek se boji-mo onih koji su nas su nas ubijali. Otimali teritorije, uvodili sankcije, otvoreno lobirali, a onda i ratovani protiv nas. Članstvo u EU, odnosno NATO, tumačeno je tada kao jedini ishod u kojem možemo preživjeti.

Podržavam. Opstanak je zaista bitan argument. Ali i upozoravam da je nedovršena namjera rasparčavanja Srbije, glavni je razlog zbog čega Otvoreni Zapadni Balkan ne biva primljen u Evrosojuz. Ni đuture, ni pojedinačno. A ni Srbija u NATO.

Ukoliko ne počne da radi na tom problemu drugačije, srpski narod će se prije ili kasnije opet susresti sa golim nasiljem. Pisah prije da je Srbija već godine 2007. prevarena od EU. Ni Bugarska, ni Rumunija (posjetio tada obe zemlje), nema-ju razvijenu privredu, a posebno društvo po standardima iz Brisela. Anek-tiranje je imalo vojnopoli-tičke razloge. Izlazak na Crno more, te stvaranje kopnenog koridora prema Grčkoj i Turskoj. Pri tom su dvije većinski pravoslavne zemlje predale za članstvo 1995. godine, a još uvijek nijesu primljene u Sengen. Kao ni Hrvatska. I sve tri su prvo ušle u NATO.

Montenegro, Albanija i (Sjeverna) Makedonija; imaju zavidan dosije poslušnosti i NATO i EU i SAD. Te tri zemlje zajedno broje 5.589.237 stanovnika, a Ukrajina 43.733.762. Ukrajina bi, da je danas članica i da su ti podaci nekorigovani ratom i novim granicama, bila peta zemlja po broju žitelja u takvoj EU.

Dakle, ovim usiljenim maršem kojim ubrizgava

Ukrajinu u svoj sistem, Evrosojuz otvoreno pravi budalama sve one zemlje i političare, sa naglaskom na našu, koji su im u ime „pridruživanja“ davali političko-ekonomske ustupke na svoju štetu. Višestruko bijedniji su samo još mediji, a posebno javni radnici, koji su priču o neophodnom podastiranju plasirali sve ove godine.

Srbi su za nepravdu koja im se nanosila toliko dugo koristili frazu „dvostruki aršini“, da je to kukumavčenje postalo bajato. Pogano i besmisleno. Skoro koliko i „evroatlanske integracije“. Sada, nakon što se preko noći sve pretumbalo u svijetu, moramo priznati da smo ponešto i sami sebi krivi. Na prvom mjestu, ne poštujući sebe.

Ne može mi, stvarno, niko objasniti da u Ukrajini u kojoj 1991. gotovo niko nije pričao ukrajinski; jedan veseljak i dopadljiva dobričina u ulozu predsjednika zemlje, zabrani ruski jezik u javnoj upotrebi. Na preko 60 odstog govornika ruskog, koji je i njegov maternji. Bez i jedne riječi protesta sa „civilizovanog Zapada“.

Ono što novonastale države i nacije u komšiluku govore o Rusima sad, radiće Srbima sutra.

I to je sva tajna.

Priča je dublja od pre-dizborne. Milorad Dodik je jedini (makar kolektivni) šef države iz od NATO okupirane Evrope, koji se slikao sa Vladimirom Vladimirovičem na ekonomskom saboru u Sankt Peterburgu. A to nosi neke posljedice. Protivnici tačno komentarišu kako odlazi po još jednu, kod birača visoko cijenjenu fotografiju sa Putinom. Zaboravljaju primjetiti kako bez BiH u statusu kandidata Briselski sporazum ne može propasti, ako ništa nije ni potpisano.

Ovo pred svake izbore ponavljam kao eho, ali to je u poređenju sa tim kolika je podrška Rusiji među srpskim glasačima, ovo već sad repriza samo-povrijeđivanja opozicije. Do izbora opozicija mora sama sebi otvoreno reći: Da li bi se oni u ovom trenutku slikali u gostima kod predsjednika Rusije? Evo, recimo, Vučić je mogao – pa je izbjegao.

U vakat militarizovane despotije Josipa Broza, pričala se potihlo šala da se samoupravni socijalistički narod, usljed opšte neimaštine, vozi automobilima preko svojih izabranih predstavnika. Danas se tajkunskim novcem izabrani predstavnici voze biciklima, kada žele da se populistički slikaju. Osim Kristijana Šmita,

opozicija je preko gradske vlasti u Banjoj Luci ove hefte izabrala da to uradi sa Johanom Satlerom i buketom od Viole fon Kramon. U ikebani sa ostalim njemačkim Zelenima, koji su ekološki zagovarali da nas se bombarduje devedesetih prošlog vijeka. Skoro kao četrdesetih.

Kenigzberg, rodno mjesto Imanuela Kanta, danas se zove Kalinjingrad i na to područje je NATO počeo ofanzivu. Zabranjeno im je dopremanje, između ostalog, betona, cementa i željeza. No, mi nećemo ići u susret istom problemu koji imamo sa tzv. Distriktom Brčko, a kojim neovlašteno upravlja državljaniin Sjedinjenih Entiteta Amerike. Zato je trenutno za srpske neprijatelje opasnije da počnu razmišljati, nego pucati. Promišljanje politika koje u budućnosti ne uključuju EU, za njih je opasno koliko i da se Srbi sjete da su u SFRJ zakinu-ti za more. Stalno ponavljamo, ali istom logikom kao što je bivša Istočna Pruska pripala Ruskoj Federativnoj Socijalističkoj Republici u SSSR, Istra je trebala pripasti SR Srbiji u SFRJ. Ili makar Zadar i Rijeka.

Dok Srbi ponovo ne počnu misliti o izlazu na more, biće turisti u sopstvenoj zemlji.

Freska u manastiru Tvrdoš kod Trebinja

Djevojčica koju je ubio NATO

Kolone vjernika, među kojima su i brojni đaci, sa istom tugom i suzama u očima slušaju monahe manastira Tvrdoš kod Trebinja o stradanju male Milice Rakić. I gledaju fresku djevojčice od tri godine, koju je, 17. aprila 1999. godine, ubila NATO bomba, u kući u Batajnici. Od 2004. lik male Milice oslikan je na svodovima trebinjskog manastira, uz natpis „Sv. n. muč. (Sveta novomučenica) od NATO. Milica dete“. Da NATO bombe nisu prekinule najljepše dječije snove, danas bi imala 26 godine. Jedna je 81 djeteta, koji su žrtve NATO agresije na tadašnju SR Jugoslaviju, čija meta nisu bili samo vojni ciljevi. Za stradanje nedužnih, bespomoćnih mališana, ali i drugih građana niko nije odgovarao. Amerika nikada nije ni ratifikovala Konvenciju UN-a o pravima djeteta, koju je prekršila bezbroj puta. I ne samo taj međunarodni dokument.

„Bili su samo djeca“

Tog 7. aprila 1999. godine, između 21.30 i 22 časa, pogođena je trogodišnja Milica gelom NATO projektila. Padala su tih dana bombe u okolini Beograda. Dovoljna je bila samo vazдушna opasnost, tih 78 dana agresije, da probudi strah, posebno kod djece, a od praska i detonacija satima se nisu mogli smiriti. Milici se, pričala je njena majka ranije, nemir već bio uvukao u srce. Plakala je uoči tragedije, tražeći od mame da je čuva. Ali, NATO je bio suroviji. Za njih su ljudske žrtve bile samo „kolateralna šteta“. Srbe su napali bez saglasnosti Savjeta bezbjednosti UN-a.

Bez riječi slušaju vjernici i posjetioci manastira Tvrdoš detalje o nesretnoj sudbini djevojčice, čiji život je surovo ugašen u napadu 19 zemalja na jednu državu. I ne samo Milicin, jer NATO je prekinuo djetinjstvo i Bojana, Sanje, Marka...

Prema podacima Ministarstva odbrane Srbije, najmlađa žrtva agresije bila je tek rođena bebica - jedanaestomesečna Bojana Tošović. Dijete je nastradalo, 11. aprila 1999. godine, prilikom bombardovanja okoline Kuršumlije. Među žrtvama ima još beba starosti od dva do tri mjeseca. Tokom bombardovanja centra Novog Pazara poginuo je dvogodišnji Marko Simić. Stradali su i tinejdžeri, kao i djevojke i mladići koji nisu dočekali ponoljstvo. U parku Tašmajdan u Beogradu, na prvu godišnjicu NATO agresije, podignut je spomenik

sa epitafom „Bili smo samo djeca“, u znak sjećanja na stradale mališane.

„Čiko, ja tebe gledam s neba“

U manastiru Tvrdoš, posvećenom Uspenju Presvete Bogorodice, ne dozvoljavaju da zaborav prekrije nijedno ugašeno djetinjstvo. Milicin život je tog 7. aprila 1999. godine pokušao da spasi njen otac Žarko, nakon što je geler pogodio djevojčicu dok je bila u kupatilu, na noši. Svuda krva, populane pločice, komadi fasade...viska, plač i dozivanje. Na fasadi kuće u Batajnici i danas rupe od metaka. Nijemi podsjetnik da se ne nikada ne zaboravi užasan zločin, za koji niko nije odgovarao. A na batajničkom groblju spomenik sa potresnim riječima Milici: „Mojoj mrvici. Znaš, mrvo moja, kad vidim tvoje drugare, pustoš mi u duši vlada! Oprosti mi zbog toga. Reci mi, mrvice moja, kako to Bogu ponestaju anđeli? Znam da si zbog toga otišla, ali kako kada si i anđeo bila i ovdje! Reci mi, anđele moj mali, gdje da idem, gdje da te tražim...“ Ostala je i pjesma, koja para i natvrđa srca. Srpski pesnik Dobrica Erić napisao je potresne stihove u znak sjećanja na Milicu Rakić i svu djecu stradalu u NATO bombardovanju 1999. godine. „Čiko, ja tebe gledam s neba/Čiko, ja sam onaj cvijet-beba/ Koji si ubrao u Batajnici/ Ja sam bila ona mala/Milica, što je zadrijemala/U maminom zagrljaju/ A probudila se u raju.

G.I.

SURDULICA – SRPSKA HIROŠIMA

Podaci nadležnih u Srbiji govore i o velikom broju ranjene djece tokom NATO agresije na nekadašnju SR Jugoslaviju. Osim trajnih invaliditeta, ostale su psihičke traume, a posljedice se i sada osjete. NATO nije bacao bombe samo na vojne i privredne ciljeve, mostove i saobraćajnice, već i na škole, vrtiće, ali i bolnice, pa je, između ostalog, uništeno dječje odjeljenje bolnice „Dragiša Mišović“. Stradali su i civilni, medijski, kulturni i vjerski objekti. Surdulica je dobila naziv Srpska Hirošima, nakon što je 27. aprila 1999. godine u NATO napadu poginulo 20 civila, među kojima i 12 djece. Povređeno je više od 100 građana, a srušeno je ili oštećeno preko 500 kuća.

Stiglo je ljeto!

Tri najpopularnija hotela na Instagramu

Ibica, Las Vegas i Njujork, lokacije su za provjereno dobar noćni izlazak. Hoteli na ovim, kada je u pitanju luda zabava nezaobilaznim destinacijama, imali su najviše geografskih oznaka na Instagramu. Potvrđuje se da – ono što se dešava u Vegasu (ili Ibici) zapravo ne ostaje tamo. Snimci na kojima uživate u bocama skupih pića, zalogajima fantastičnih specijaliteta ili plešete na razuzdanim žurkama imali su najviše pregleda na društvenim mrežama. Ako je nekome, ipak, potrebna inspiracija, pogledajte detalje...

1. Cezar palata - Las Vegas

Uvijek je pravo vrijeme da uživate kao Cezar u svojoj raskošnoj palati. Iako je u Las Vegasu velika ponuda hotela, ima više razloga da ipak ostanete i uživajte u jednom, posebnom. Igrajte, večerajte i opustite se poput kraljevske porodice u izvanrednom, luksuznom prostoru. A ljeto je idealna prilika da doživite putovanje kao iz romana. Od ocharavajućih hotelskih soba do zabave svjetske klase. Iskoristite priliku i okušajte sreću u kazinu, za stolom za rulet ili samo slušajte uživo muzičke zvijezde, koje nastupaju uživo u Kolo-seumu.

2. Ushuaia Ibiza Ekperience

„Ushuaia Ibiza Beach Club” smješten na je plaži. Poznat je po organizaciji najboljih zabava na otvorenom, na ovom ostrvu. Do sada je ovo mjesto lansiralo i mega važne DJ-eve. Luksuzni hotel dizajniran za ljubitelje muzike, najnovijih trendova i najinovativnijeg prostora.

A ima i psotos, ukoliko poželite da se odmorite od razuzdanih žurki. Mir, kao stvoren za osjećaj spokoja, pružice i zidovi prekriveni cvijećem ovog modernog hotela.

Osim luksuznih soba i apartmana, gostima je na usluzi i lični trener, luksuzni čamci, spa tretmani, studio za snimanje, VIP stolovi na događajima, kojih je bezbroj...

Na jelovniku je odlično meso sa roštilja, ukusna japanska kuhinja, mediteranski specijaliteti, te najsvježiji plodovi mora i ribe.

3. V NJUJORK – Tajms skver

Uživajte u panoramskom pogledu na svjetski poznati Tajms skver sa ogromnih prozora u svom hotelskom apartmanu. Imaćete osjećaj kao da lebdite iznad blistavog dijela Brodveja u srcu četvrti Menhetn. Hotel „W New

York” ima vrhunsku lokaciju, odakle možete da otkrijete beskrajne atrakcije

Velike jabuke, uključujući obližnju pozorišnu četvrt, Muzej moderne umjetnosti, Central Park i Radio Citi Mjuzik Hol. Smješten je svega nekoliko koraka od glavnih linija metroa.

**ZAPOŠLJAVA
SLJEDEĆE PROFILE
RADNIKA**

kranista

armirač

tesar

zidar

**pomoćni
radnik**

izolater

051/385-995

Dubička 189
Banjaluka

Posljednja SMRTNA KAZNA u BiH

Ubio sina zbog ženinog imanja

Dušan Prodić, 35-godišnji pružni radnik iz okoline Doboja, bez imalo milosti udavio je svog sina iz prvog braka. I to zbog nasljedstva, koje mu je ostalo nakon što je preminula prva Prodićeva supruga. Dječaka je prvo gurnuo u rijeku, ali je mališan uspio da ispliva. Otac mu je potom držao glavu ispod vode sve dok nije prestao da daje znake života. Drugom rukom pridržavao je tranzistor kako se ne bi pokvasio?! Sina prvenca nije žalio, ali ni sudije Dušana prilikom izricanja presude, posebno nakon što su čule kako je pazio tranzistor dok je sina udavio u vodi. I Prodiću i njegovoj drugoj ženi, sad već daleke 1976.godine, izrečena je smrtna kazna. Iako je nagovorila svog supruga monstruma da postane ocebica, kazna je mačehi Leksiji preinačena na 20 godina zatvora. Dušan, za koga se pričalo da je bio hladnokrvan i prilikom izricanja presude, kao i ubistva sina, je strijeljan. To je posljednja smrtna kazna izvršena u to vrijeme u BiH. Gotovo sve smrtno kazne, izrečene u bivšoj zajedničkoj državi, bile su nad osobama presuđenim zbog svirepih ubistava djece.

„Službena tajna“

Smrtna kazna do prije par godina bila je, samo na papiru, u Ustavu Republike Srpske, ali nije primjenjivana, niti je postojala u krivičnom zakonodavstvu, iako je bilo jezivih zlo-

čina, za koje su izrečene maksimalne zatvorske kazne. Iz Ministarstva pravde Republike Srpske o njima ni slova. Tvrde, to je „službena tajna“?!

„Kada su u pitanju podaci o licima koja se

nalaze na izdržavanju najduže kazne zatvora, obavještavao Vas da se, u skladu sa odredbama Pravilnika o načinu čuvanja službene tajne zaposlenih u Ministarstvu pravde RS i ustanovama za izvršenje krivič-

nih sankcija RS („Službeni glasnik Republike Srpske“, br.: 12/2000), pored podataka koji su zakonom utvrđeni kao službena tajna, službenom tajnom smatraju podaci iz ličnog lista

osuđenog lica. Shodno tome, nismo u mogućnosti da Vam pružimo ove informacije“, navodi se u odgovoru magazinu Faktor iz ovog resora Vlade Srpske.

Ubice Đinđića i „Mal-

čanski berberin“

U Srbiji je smrtnu kaznu, koja od 1991. do 2002. nije izvršena iako su sudovi izrekli 19 takvih presuda, zamijenilo maksimalnih 40 godina robije. Izrečena je za 71 osobu do 2019.godine. Među njima je Ivan Radovanović iz Kosjerića, koji je osuđen na 40 godina zbog ubistva bivše životne saputnice Jelene Grbić (38), majke troje dece. Nož u vrat bivšoj nevjenčanoj supruzi sa kojom je dobio sina zario je u vrat 2018. U Srbiji su na maksimalne kazne osuđeni i atentatori na premijera Zorana Đinđića, ali i presuđeni za ratne zločine, političke likvidacije, među kojima i Ivana Stambolića. Kao i u bivšoj Jugoslaviji maksimalne kazne dosuđene su monstrumima zbog seksualnog izživljavanja, a zatim i svirepog ubistva djece. Ne samo u Srbiji, već i regionu se ne zaboravlja svirepo izživljavanje i lišenje života djevojčica Tijane Jurić, Anđeline Stefanović i Katarine Janković. Nakon Tijaninog monstruznog ubistva, 2019. pokrenuta je kampanja vraćanja kazne doživotnog zatvora u Srbiji. Prva doživotna robila izrečena je u januaru 2021.godine. Iza brave će ostatak života provesti Ninoslav Jovanović, poznatiji kao „Malčanski berberin“, koji je lani osuđen, zbog otmice i zlostavljanja dvanaestogodišnje djevojčice. U zatvorima je prije toga proveo 22 godine, a zbog ranijih krivičnih djela, osuđivan je 11 puta.

Tablete, kakao i guše-
nje troje djece

U Hrvatskoj je lani prvi put izrečena maksimalna kazna zatvora. Na 50 godina zatvora osuđen je Luka Juretić, zbog teškog ubistva. Nožem, čekićem i tučkom za meso presudio je komšiji Vicencu Uvodiću te pokušao da usmrti i Senku Uvodić, početkom 2019. godine u njihovom stanu u Solinu. Na isto toliko godina zatvora početkom ovog mjeseca osuđen je i Harald Kopitz (57), nakon što je priznao krivicu za ubistvo svoje troje djece, starosti od sedam i četiri godine. Djecu je prvo omamio tabletama, koje je istopio u toplom kakaou, koji su popili pa zatim ugušio. Prvi monstrum koji je u Hrvatskoj pravosnažno osuđen na 40 godina zatvora je Mate Oraškić, koji usmrtio suprugu, nakon što je podnijela zahtjev za razvod braka, te njenog advokata i sudiju. Teško je ranio i Stanku Cvetković. Zbog trostrukog brutalnog ubistva u Splitu je osuđen Filip Zavadlav i to na 40 godina zatvora. Toliko će na robiji provesti i Ivan Dvorski "Psiho", koji je u Rijeci ubio navodnog dužnika, njegovu djevojku i oca i zapalio stan da prikrije zločin. Dvojicu radnika obezbijedjenja 2005.godine ubio je Dubravko Žugelj i presuđen je na 40 godina, koliko je dobio u Milan Mitrović, jer je 2016. nožem iz koristio ljubljana usmrtio Marinka Tomića, a nekoliko dana kasnije i Luku Čosića. Godinu dana kasnije Tin Šunjerga vatrenim oružjem ubio je svoje roditelje i presuđen je na 40 godina zatvora. I.G.

SAMO 12 ZATVORENICA

U kazneno-popravnim zavodima u Republici Srpskoj na izdržavanju kazne zatvora na kraju prošle godine bila su ukupno 444 zatvorenika, od čega je 432 muškarca, kao i 12 žena. Najviše osuđenika bilo je zbog ubistava, odnosno nehatnog ličenja života. Zbog polnog nasilja nad djetetom, odnosno obljube nad nemoćnim licem robijalo je 37 osoba. Sa izdržavanja kazne zatvora lani je otpušteno ukupno 1.633 zatvorenika, podaci su Ministarstva pravde.

PRIJE STRIJELJANJA – RAKIJA!

U bivšoj Jugoslaviji, na prostoru Hrvatske, i to u Karlovcu, izvršena je posljednja smrtna kazna. Pred streljački vod izveden je u oktobru 1983.godine 36-godišnji Dušan Kosić, koji je osuđen zbog ubistva četveročlane porodice Matijević, supružnika Čede (32) i Slavice (25) i njihove maloljetne djece, Dragane (dvije godine) i Snježane (osam mjeseci). Monstruozni zločin počinio je 1. marta 1983. godine. Iz Koristoljublja. Svirepom ubici, koji je Matijeviće lišio života metalnom šipkom, pepeljarom i sjekirom, a bebicu zadavio, i odnio oko 4.000 njemačkih maraka, odbijene su sve molbe za pomilovanje. Ali ne i posljednja želja. Iako je tražio rakiju, dobio je dva decilitra konjaka. Popio je na iskap. Prilikom strijeljanja imao je povez na očima.

PRESUDA OD ČAK 141.078 GODINA

Najdužom kaznom zatvora koju je sud izrekao smatra se ona koju je dobila Čamoi Tipjaso s Tajlanda, koja je 1989. zaradila zatvor u trajanju od čak 141.078 godina. Kao supruga tajlandskog oficira bila je umiješana u piramidalnu šemu prevare 16.231 čovjeka u iznosu od 2,5 miliona evra. S obzirom da su neke njene žrtve navodno bile članovi tajlandske kraljevske kuće, vjerovatno nije očekivala milost. Njoj se zapravo posrećilo s obzirom da je 1989. tajlandski zakonom određeno da, bez obzira na visinu presude, maksimalno vrijeme koje pojedinac može provesti iza rešetaka za prevaru iznosi 20 godina.

DROGA I RATNI ZLOČIN

Na održavanju kazne zatvora u Srpskoj lani su bile i 44 osobe zbog zloupotrebe opojnih droga, 42 zbog razbojništva, 40 zbog teških, odnosno razbojničkih krađa. Iza rešetaka bilo je i 39 osoba osuđenih zbog ratnih zločina i drugih krivičnih djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava te po 15 usljed uzrožavanja sobaračaja i nasilja u porodici ili porodičnoj zajednici.

U kandžama razorne strasti!

Da li ste zavisnica od seksa?

Muškarci nisu jedini koji ne mogu da kontrolišu svoju seksualnu prirodu. Ali, šta je zapravo zavisnost od seksa? Seksualni terapeut iz Njujorka Mavis Hjums Berd to definiše kao svaku seksualno povezanu aktivnost koja ima destruktivan efekat na vaš život. Njegovi „pacijenti“, kako priča, svakodnevno primjenjuju masturbaciju, pornografiju, ulaze u veze sa strancima ili imaju standardne afere — sve dok takvo ponašanje ne počne da preuzima njihov život.

Opsesija!

„Fizički simptomi uključuju intenzivnu žudnju, visoku toleranciju prema sebi, gubitak kontrole i, u kasnijim fazama, zavisnost“, objašnjava Hjums Berd. „A mentalni simptomi su opsesija, poricanje i iluzija kontrole. Nastavljate sa takvim ponašanjem uprkos njegovim razornim posljedicama po vaš život“, kaže Berd.

To može značiti trošenje novca na porno sadržaj, seks bez zaštite sa strancima ili dovođenje braka u opasnost zbog besmislene afere.

I baš kao i zavisnici od heroina, i zavisnici od seksa opijeni su sopstvenim hormonima, kaže Aleks Katehakis, licencirani porodični i seksualni terapeut i klinički direktor Centra za zdravlje sa sjedištem u Los Angelesu. „Za žene koje su podložne zavisnosti, oslobađanje hormona vezivanja, oksitocina, nakon snošaja, zajedno sa visokim nivoom dopamina, izazvanim seksualnim činom, može ih staviti na neurobiološki tobogan“, kaže ona.

„Znala sam da, ako ne prestanem, uskoro ću se vratiti najgorem: nasilnoj, ponižavajućoj, uvredljivoj pornografiji, izgubljenim satima ili danima, mrzeći sebe, ali ne mogu da prestanem da gledam i na taj način povređujem sebe“, ispričala je za strane medije Veronika, 39-godišnja socijalna radnica iz Sijetla.

I Ana, studentkinja, provela je sedam nedjelja na rehabilitaciji. Problem se pojavio nakon što je odustala od alkohola, za koji vjeruje da je podstakao njenu zavisnost od seksa. Vratila se u Njujork i pronašla terapeuta. Za obe žene, priznanje da imaju problem bio je prvi korak ka vođenju normalnog života kojim se može upravljati.

A možda i ne postoji?

Nisu svi ubjeđeni da postoji zavisnost od seksa. Ističu da je to, kako kažu, prirodni, biološki proces. Kako razlikovati snažan seksualni nagon od stanja koje zahtjeva medicinsku pomoć?

Za Veroniku, koja se „navukla“ na pornografiju, tokom teškog raskida, zavisnost od seksa nije šala. Iako će mogu reći da zavisnost od seksa ne postoji, za nju je to bolna stvarnost.